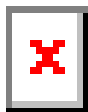

Consiliul Superior al Magistraturii
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare
și Sfânt 200

The Supreme Council
of Magistrates District Court
Chișinău city,
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 200

Dosarul nr. 1-879/2024
1-24036659-12-1-03042024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

25 octombrie 2024
mun.
Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Aurelia
CAZACLIU
Grefierul Vladislav CIUPAC, Diana
GARAZ
Cu participarea:
Procurorului Alla
CAZACU
Avocatului Aliona
DRAGOMIR

a judecat în ședința de judecată publică, în procedură generală, cauza penală
de învinuire a lui:

PANFIL Anatolie *****, născut la data de *****,
IDNP *****, originar din mun. Chișinău, str. *****,
cetățean al Republicii Moldova, vorbește limba de stat,
studii medii, nesupus militar, căsătorit, fără persoane la
întreținere, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 186 alin. (1) din Codul penal.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei.

Cauza s-a aflat în examinare de la data de 04.04.2024 până la data de
25.10.2024.

Procedura de citare legal executată.

c o n s t a Ț ă:

1.Fapta prejudiciabilă imputată inculpatului

Prin rechizitoriu, inculpatul Panfil Anatolie, se învinuiește de faptul că la data de 20.09.2023, aproximativ orele 14:30, aflându-se în fața scării a blocului de locuit nr. 9 situat pe str. Alecu Russo 3/2, mun. Chișinău, planificându-și intențiile sale infracționale, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, a sustras din rucsacul minorului Railean Vladislav un telefon mobil de model "Poco X5 5G Blue", cu nr. IMEI 1: *****, IMEI 2: *****, de culoare albastră, în care activa cartela SIM cu nr. ***** și nr. ***** la preț de 10 000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Railean Diana un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 10 000 lei.

Acțiunile inculpatului Panfil Anatolie au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar prin Ordonanța procurorului din 24.09.2024 a fost modificată învinuirea adusă lui Panfil Anatolie, acțiunile inculpatului fiind calificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal după semnele infracțiunii de furt, adică de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Inculpatul Panfil Anatolie, în ședință de judecată, nu a recunoscut vina în fapta imputată și a declarat, că telefonul mobil a fost luat de la prietenul său pe nume Radu, care locuiește în apropiere. Radu i-a împrumutat niște bani și i-a dat telefonul s-o sune pe concubina sa Irina Rebețcaia. A efectuat vreo 10 apeluri pentru a cere bani pentru soție.

Procurorul, în ședința de judecată, a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Panfil Anatolie în fapta imputată și a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 9 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul a pledat pentru nevinovăția lui Panfil Anatolie și emiterea unei sentințe de achitare, din motivul că, din probatoriul administrat de către acuzare, nu rezultă faptul infracțiunii comise de către inculpat.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

2.Probele și aprecierea lor.

În susținerea acuzării, procurorul a invocat următoarele probe, cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Procesul-verbal privind consemnarea plîngerii despre săvîrșirea sau pregătirea săvîrșirii infracțiunii din 11.10.2023, prin care partea vătămată Railean Diana a sesizat organele de drept despre comiterea infracțiunii de furt (f.d. 6);

- Procesul-verbal de audiere a părții vătămate Railean Doina din 11.10.2023, conform căruia, la data de 20.09.2023, copilul său minor, Railean Vladislav, se afla

în curtea blocului locativ de pe str. Alecu Russo 3/2, din mun. Chișinău, unde se juca cu colegii săi de clasă. Rucsacul său de școală în care se afla telefonul mobil de model „POCO X5 5G Blue”, Vladislav l-a pus pe banca din fața scării nr.9 al aceluiași bloc locativ str. Alecu Russo 3/2 din mun. Chișinău. Ulterior, aproximativ pe la orele 14 și 45 min., Vladislav a vrut să vadă cât este ora, s-a apropiat de rucsac și a observat că telefonul mobil lipsea. Ultima dată când Vladislav s-a uitat la telefonul mobil, care i-a fost sustras, a fost aproximativ pe la orele 14 și 15 min. Ulterior, după ce fiul său a sosit acasă și i-a povestit cele întâmplate, ea s-a uitat pe aplicația Google unde a observat că telefonul său mobil a fost oprit de la rețeaua „Moldcell” aproximativ pe la orele 14:39. Ulterior, a apelat serviciul unic 112. Telefonul mobil care a fost sustras era de model „POCO X5 5G Blue” 8Gb Ram, 256 Gb Rom, cu nr de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, de culoare albastru, pe care l-a cumpărat la prețul de 10 000 lei. Totodată, în acea zi, în acel telefon mobil erau activate două cartele SIM de la operatorul „Moldcell” cu nr. ***** și cu nr. *****. Tot ea, a menționat că cartela SIM cu nr. ***** a fost restabilită aproximativ la data de 30.09.2023, din motivul că pe ea era activată serviciul de internet, iar cealaltă cartelă cu nr. *****, nu a restabilit-o (f.d.10);

- Procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Railean Diana și martorul Repetcaia Irina din 21.03.2024, prin care martorul Repetcaia Irina a menționat că cunoaște persoana cu numele Panfil Anatolie, acesta fiind concubinul ei de o perioadă de aproximativ 10 ani. Îl vedea în fiecare zi, deoarece locuiau în vecinătate. În luna septembrie 2023, acesta domicilia pe str. *****, mun. Chișinău și, deseori, o apela de pe numerele de telefon: ***** și *****, dar nu cunoaște ce fel de telefon avea Panfil Anatolie (f.d. 20);

- Procesul - verbal de examinare a obiectului din 11.11.2023, obiectul supus examinării îl constituie un CD-R cu descifrări telefonice, din care rezultă, că după sustragerea din 20.09.2023, telefonul mobil cu nr. de IMEI **866051066149400**, a fost deconectat de la rețeaua mobilă, ulterior reconectat în rețea la data de 22.09.2023, ora 03:54, rămânând activ până la data de 24.10.2023, ora 01:21, în care au fost introduse mai multe cartele SIM de tip Prepay, cu următoarele numere: *****, *****, *****. Cartela Sim cu numărul ***** a fost introdusă în telefon la 22.09.2023, ora 03:54 și a activat până la 30.09.2023, ora 01:01, iar cartela SIM cu nr. ***** a fost introdusă la 08.10.2023, ora 09:51 și a activat până la 22.10.2023, ora 07:48. De asemenea, în telefonul mobil au fost introduse cartele SIM cu numerele: *****, în perioada 01.10.2023, ora 11:09 – 22.10.2023, 07:48, *****, în perioada 22.10.2023, ora 01:35-24.10.2023, ora 01:21. În toată această perioadă de timp, utilizatorul acestor cartele SIM efectua aceleași trasee, fiind deservit de aceleași celule, dintre care, cea mai frecventă, în perioada de noapte, cea în apropierea str. Lech Kaczynski, mun. Chișinău și cel mai mult se efectuau convorbiri cu nr. de telefon ***** (f.d.31).

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de judecată conchide că, acestea fiind administrate în ansamblu, nu conduc la concluzia despre învinuirea adusă inculpatului Panfil Anatolie în săvârșirea infracțiunii imputate, iar vinovăția acestuia nu și-a găsit confirmare în instanța de judecată.

Pentru demonstrarea faptului prezenței în acțiunile inculpatului Panfil Anatolie a semnelor infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, acuzatorul urma să dovedească prin probe certe și directe care să ducă la concluzia că inculpatul Panfil Anatolie ar fi săvârșit infracțiunea.

În acest context, instanța constată, că potrivit declarațiilor părții vătămate Diana Railean, telefonul mobil sustras este de model „POCO X5 5g blue” avea numerele de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, ceea ce se confirmă și prin informația de pe cutia dispozitivului (f.d.16¹).

Astfel, deși prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 13.10.2023 a fost autorizată ridicarea de la instituțiile de telecomunicație SA „Orange”, SA „Moldcell”, SA „Moldtelecom” și „Unite” a informațiilor telefonice efectuate de pe cartela SIM cu nr. ***** și nr. *****, precum și de pe nr. de IMEI 1: ***** și IMEI 2: ***** în perioada 19.09.2023 până la momentul executării, potrivit Procesului-verbal de predare a informației de către SA „Moldcell”, în cadrul efectuării măsurilor speciale de investigații, conform interpelării nr. 3960/23 din 02.11.2023, descifrări care au fost examinate prin Procesul-verbal de examinare a documentului din 11.11.2023, informația a fost prezentată cu referire la alte telefoane cu nr. de IMEI și anume: 866051066149**400** și 866051066149**410** (f.d.24-25, 28-32).

Mai mult, instanța stabilește, că nici într-un înscris al descifrărilor acestor convorbiri telefonice nu se regăsesc numerele de IMEI 1: ***** și IMEI 2: *****, care aparțin telefonului mobil sustras, iar acestea constituie unicul mijloc de probă în baza căruia acuzatorul își întemeiază învinuirea.

Subsecvent, instanța reține, că Repețcaia Irina, concubina inculpatului Panfil Anatolie, care a fost audiată în calitate de martor, la faza de urmărire penală, a declarat că, a fost telefonată deseori de pe numărul de telefon *****, *****, posesorul cărora este Panfil Anatolie. La fel, inculpatul a confirmat în ședința de

judecată, declarațiile concubinei sale, mărturisind că a apelat-o pe Irina, de mai multe ori, de pe telefonul unui prieten de-al său Radu, cu care se întâlnea sub podul de la Telecentru, însă, din aceste declarații, nu rezidă faptul că apelurile telefonice au fost efectuate de pe dispozitivul mobil sustras, cu numerele de IMEI aferente speței, ***** sau *****.

Astfel, avînd în vedere că probatoriul administrat de acuzare prezintă informațiile aferente altor telefoane cu numerele de IMEI 866051066149400 și 866051066149410, instanța conchide asupra netemeinicii vinovăției lui Panfil Anatolie în fapta imputată, or din probele prezentate de către acuzator nu rezultă că inculpatul Panfil Anatolie ar fi sustras telefonul sau ar fi efectuat vreun apel de pe telefonul sustras, or, la caz a fost verificate descifrările apelurilor efectuate de pe alt telefon, astfel că la caz lipsesc probe care să conducă la legătura cauzală dintre telefonul sustras și descifrările apelurilor telefonice.

3. Motive de achitare a inculpatului.

Conform art.8 alin.(1), alin. (3) și 389 din Codul de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Instanța reține, că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Apreciind sub aspectul menționat probele puse la baza învinuirii lui Panfil Anatolie în baza art. 186 alin. (1) din Cod penal, care fiind analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludentei lor, instanța conchide, că din probele prezentate de către acuzator, în mod deplin și evident, nu se constată săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Panfil Anatol.

În acest context, avînd în vedere insuficiența probelor cu privire la constatarea vinovăției inculpatului Panfil Anatolie în săvârșirea infracțiunii,

instanța de judecată constată prezența unor dubii privind vinovăția acestuia, care nu pot fi înlăturate în nici un mod și care potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului Panfil Anatolie. Acest raționament derivă și din jurisprudența CEDO, care statuează că – principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, că, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată, iar sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate.

Prin urmare, instanța statuează, că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de judecată nu se constată cert vinovăția lui Panfil Anatolie în comiterea infracțiunii imputate, deoarece lipsește probatoriul care să confirme săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (1) din Codul penal, or probele prezentate de procuror sunt contraverse, nu coroborează între ele în vederea concludenței despre vinovăția inculpatului și nu permit deducerea unei concluzii indubitabile asupra săvârșirii de către inculpatul Panfil Anatolie a faptei imputate.

Instanța de judecată reține, că conform normelor Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” ce se regăsește în art. 6 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care , în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, instanța menționează că CEDO statuează în cauza *Constantin Florea împotriva României* (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (*Deweert împotriva Belgiei*, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capoian contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, lezează dreptul

inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În conformitate cu art. 390 alin. (1) pct.2) din Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În concluzie, instanța atestă, că învinuirea adusă în acest sens nu are careva suport probatoriu, probele prezentate nefiind concludente, suficiente și capabile să coroboreze între ele, în vederea excluderii oricăror îndoieli asupra vinovăției inculpatului în fapta incriminată.

În sensul celor constatate supra, instanța reține că probatoriul prezentat nu poate fi pus la baza condamnării inculpatului Panfil Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, or, la caz instanța a constatat că inculpatul Panfil Anatolie nu a săvârșit infracțiunea lui imputată și urmează a fi achitat, pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. 384-385, art. 390 alin. (1) pct.2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se achită Panfil Anatolie în cauza de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) din Codul penal, pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,
judecătorul
CAZACLIU**

Aurelia